

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za označila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Res Carinthiacae.

Setev, katero je sejal Celovski „Parteitag“ pod poklicanim ali nepoklicanim patronatom c. kr. deželne vlade korošk: in katero je osvežila dobrodejna rosa vladnega programa, gre v klasje! — Tistemu deželnemu odboru, čigar cinična trditev, da zanj kot avtonomno oblast niso merodavni in obvezni državni osnovni zakoni, je imponirala celo državnemu sodišču (vide pravdo občine Bistrica-Šmihel contra deželni odbor), tistemu deželnemu odboru pridružujejo se sedaj tudi c. kr. politični uradi, c. kr. okrajna glavarstva in c. kr. okrajni šolski sveti. Pričela se je prava pravcata križarska vojska zoper slovenski uradujoče občine in krajne šolske svete, „ad hominem“ dokazuje se jim že nepotrebnost in kvarnost slovenskega jezika in Nemci, tisti Nemci, katerim je grof Taaffe obljubil varovati njih „posestno stanje“, upajo, da jim bo skoro moč vzdikniti: Germanija, pred tvojimi nogami leži slovenski Korotan! . . .

Nečuvnim in v zakonih, obstoječih in veljavnih bajah tudi za Koroško, niti najmanj utemeljenim ukazom deželni in državnih političnih in šolskih oblastij koroških iz zadnjih tednov, dodati nam je danes zopet dva slučaja, ki v zvezi s prejšnjimi jasno pričata, da vlada po svojih korotanskih zastopnikih ne priznava pravice narodnega življenja koroškim Slovincem. Evo ta žalostna slučaja!

Občina Kotmaraves, katera je pravokrepno sklenila slovensko uradovanje ter se tega sklepa tudi drži, prejela je sledeči odlok:

Občinskemu predstojništvu v Kotmarivesi:

Prilagaje s slovenskim sporočilom z dne 31. januarja 1893. št. 100 predloženi zapisnik odborniške seje z dne 15. januarja t. l., kateri pa sicer jasno dokazuje, da občinskemu predstojniku slovenski pismeni jezik ne teče gladkeje nego nemški (!), naznanja se občinskemu predstojništvu, da se ima v vseh zadevah izročnega delokroga v službenem občeivanju s c. kr. okrajnim glavarstvom v smislu obstoječih naredb tudi v bodoče posluževati nemškega jezika.

Nemški dopisi katere koli vrste se morajo, kakor ob sebi umevno, sprejemati.

V ostalem opozarja se občinsko predstojništvo na odločbo koroškega deželnega odbora z dne 1. februarja 1893. št. 1091 občinskemu predstojništvu v Bilčovesi, kateri odlok je doslovno natisnen v

„Klagenfurter Zeitung“ z dne 11. februarja 1893. šte. 34.

C. kr. okrajno glavarstvo v Celovcu

z dne 10. februarja 1893.

Baron Mac Nevin s. r.

Tu treba pred vsem naglašati, da tista odločba koroškega deželnega odbora, hoteča hkrati dekretovati vsem občinam nemški uradni jezik, še ni pravokrepna in kakor za trdno upamo, tudi nikdar ne bo, ker bide v lice državnim osnovnim zakonov in jasnim razsodbam c. kr. državnega sodišča z dne 18. januarja 1888. št. 5 in 6, nanašajočim se na čisto slične slučaje v Istri in Dalmaciji, ker, v suhih besedah povedano, ni nič drugega, nego drzen, na „Parteitag“ sklenjen atentat na pravice slovenskega jezika. Sicer pa, kako pride c. kr. okrajni glavar do tega, da se sklicuje na mnenje deželnega odbora? Kako do tega, da dela v uradnih odlokih slabe dovtype o slovenščini moža, h kateremu bi baš on lahko v šolo hodil? A to še ni vse, dovtipni baron Mac Nevin, ta dika skrajnega germanstva na Koroškem, storil je še korak naprej. Vrli župan Kotmaroveški, gosp. Prosekar, ki se ne klanja vsaki baronski kronici, izjavil je namreč g. okrajnemu glavarju čisto pravilno, da se mora držati, dokler stvar ne bo končno rešena pred državnim sodiščem, pravokrepnega sklepa občinskega odbora ter uradovati slovenski. Tedaj pa je vzel v roko g. Mac Nevin svojo kazensko oblast ter je dne 25. t. m. naložil možatemu županu, sklicuj se na § 95 koroškega občinskega reda zaradi „nepokorščine“ globe 20 gld. Dotični § 95 se glasi v nemškem izvirniku: „Die politische Bezirksbehörde ist berechtigt, Gemeindevorsteher, welche ihre Pflichten in den Geschäften des übertragenen Wirkungskreises verletzen, mit Ordnungsstrafen bis zu 20 fl. zu belegen“. In sedaj vprašamo: s čim je župan Kotmaroveški zanemaril svojo dolžnost in zakaj mu je g. glavar naložil takoj prvokrat najvišjo mogočo globo? Morda zaradi tega, da bi ga hitreje spravil „ob hišo in premoženje“, kakor mu je v istini pretil? Quousque. . . .

In sedaj drugi nič manj drastični slučaj. Nek slovenski, nemščine nezmožni kmet prosil je

c. kr. deželni šolski svet v Celovcu, naj se mu odpusti globa, katero mu je naložil c. kr. okrajni šolski svet v Velikovcu zaradi šolskih zamud njegove hčerke. Dokazal je — mimogrede povedano — z zdravniškim spričevalom, da ima mati roko pohabljenjo in da je zategadelj deklica doma zelo potrebna. C. kr. okrajni šolski svet pa te prošnje ni predložil na pristojno mesto, temveč jo je kar na kratko vrnil krajnemu šolskemu svetu v Kazazah z naročilom, da naj se v štirih dneh doprinese k zapisniku, sestavljenem v slovenskem jeziku, nemški prevod. — Tu treba pred vsem pripomniti, da poleg prosilca samega tudi predsednik krajnega šolskega sveta v Kazazah ni zmožen nemščine, da so pa pač popolnoma zmožni slovenščine pri c. kr. okrajnemu glavarstvu v Velikovcu c. kr. okrajni glavar in predsednik okrajnega šolskega sveta sam in še dva druga konceptna uradnika. Ni li to krvava ironija, ako zastopniki iste vlade, katera je zaukazala magistratu Celovškemu spoštovanje slovenskega jezika, sami izvajajo „ad absurdum“ to načelo, kakor da je bila tista vladna odločba le slab dovtip?

To sta dva nova pojavi tiste sistema-tične gonje zoper slovenski jezik, katero je napovedal in proklamiral „Parteitag“ in mi ne moremo in ne smemo zatajiti svojega globokega obžalovanja nad tem, da se o tej gonji dosledno molči tam, kjer je tudi Slovincem dana prilika, da razkrijejo svetu svoj tužni položaj. Imamo sicer trdno nadejo, da se koroškim mogotcem tudi s takimi persekucijami ne bo posrečilo, udušiti v svojih slovenskih sodeželah ljubzen do materinskega jezika in naši bratje onstran Karavank so že sami izjavili, da bodo protestovali zoper tako nasilstvo, dokler bodo migali le še z jednim prstom, upamo tudi, da državno sodišče končno venderle ne bo zatajilo svojih dosedanjih nazorov o jezikovni ravnopravnosti, ter da bo pripoznalo slovenskemu jeziku vsaj toliko pravice, kakor je je hrvatskemu v Istri, a navzlic temu je jasno, da tolmačijo koroški pijonirji germanstva dosledno molčanje slovenskih državnih poslancev kot boječe zatajevanje vseslovenske solidarnosti in celokupnosti, da jim vsled tega le še rase pogum in drznost in da bi tako preziranje naj-

LISTEK.

Kako je kmet ukrotil ženo.

(Prevod iz ruskega.)

Živel je kmet, kateri je imel jako zlobno in strupeno ženo. Jedva sta prišla iz cerkve od poroke, že je jela prepirati se. Kmetu ni bilo živeti na svetu; kregati se ni maral, in kaj, ako bi jo pretepel, — saj je ne premakne niti za vlas ne. Kaj naj počne? Žena mu greni življenje, ropoče in premetava vse navskriž, nobene jedi ne položi na mizo, a vse, kar dela, dela v jezi. Da, povem vam, tu ni živeti. Kmet trpi jeden teden, trpi drugi, trpi tretji, trpi jeden mesec, trpi dva. Nič je ne ustavlja, nič ne reče, a postala je še zlobnejša.

Nekoč, bilo je v soboto, reče jej:

„Domna,“ pravi, „jutri je nedelja; imela bo deva goste, povabil sem starejšino, in tri, četiri bolj častite starčke: ti bi skuhala piroge, morda bi dišali starejšini in vsem z žganjem. Jaz ne maram veliko zanje, k večjemu, da jih pokusim.“

Tem moževim besedam ni odgovorila žena nič, le lonec je porinila za to v peč z burkljami. Dobro. Prišla je nedelja, piroge je žena skuhala — ne zato,

da bi ubogala moža, no zato, ker je sama zelo rada pirovala: čaj in sladkor in vesela družba so pač brez primere boljši od lonca z burkljami. Dobro. Prišli so gosti in sedli za mizo. Gospodar postreže z žganjem, gospodinja postavi pred nje piroge, pripravi samovar in se razgovarja z njimi živahno, — res izvrstna žena. To je trajalo nekaj časa, kar reče gospodar gostom nenadoma:

„Prejel sem, gosti mili, pismo od brata; piše, da se je oženil.“

In imel je ta kmet istinito brata; delal je v neki tovarni.

„Kaj,“ rečejo, „oženil se je? Davno li?“

Vrstila so se, kakor je navada, vprašanja z odgovori; gospodar je odgovarjal lepo, a pripomnil:

„Le jedno je hudo: žena je silno hudobna, strupena tako, da Bog varuj tatinskega cigana, da bi jemat tako babo.“

„E, e!“ reče starejšina, „to pa ni lepo; kako je že to?“

In tudi drugi gosti so postali radovedni.

Gospodar odgovarja:

„Ne maram vas slepiti, gosti mili, in govorim vam čisto resnico; kakor piše brat Aleksej v pismu, doslovno tako govorim vam jaz; piše pa tako-le:“

„Žena moja mi ne le ne da nikdar prijazne besede, marveč greni mi življenje dan za dnevom, kriči in premetava vse navskriž, jedij pa ne polaga na mizo.“

„Škoda,“ reše starejšina, „za tega mladenčca; jaz bi naklestil tako ženo s palico. Ta kača utegne požreti Aleksija.“

Temu pritrdili so i častiti starčki.

„Njo treba tako, in tako, in še tako . . .“

In jeli so mili gosti soditi in presoati.

Da je segala žena le po orehih in kruhu, tega ne bode pozabila nikdar. Naš kmet sedi in pritruje, pritruje in na ženo pogleduje, kjer treba pomigne i nekoliko z očesom; ta pa sedi, ne živa, ne mrtva, nezavestna. Gospodinja je umela, da mož govori radi nje, da ni prejel od Alekseja nikakega pisma, ter da si je izmislil o ženi Aleksejevi. Starci niti ne mislijo na to, razpravljajo po svoje, ta pove to, drugi drugo, vsi pa pošiljajo spomine Aleksejevi ženi. Tako je minil čas in pirovanja je bilo konec; zahvalili so gosti gospodarja in odšli domov. Ostala sta mož in žena sama.

Tu se vrže baba na moža in ga zgrabi za vlase.

„Ah, ti, tak in tak, ah, ti, tak, vso brado ti izrujem. Oči ti iztaknem! Poglejte no, kaj si je iz-

vso silo svojih možgan. Tam torej bil je poklican tudi naš Knittel zapisati kakov rek za spomin nemških Celjanov potomcem ter se je proslavil s krasnim izrekom: „Wenn ein deutscher Schuster gutes Leder gibt und solid arbeitet, so leistet er mehr, als hundert Commersredner.“ Kaj ko bi ta mož ta izrek nase obrnil? Hvaležni bi mu bili njegovi učenci.

Bati se je, da boče ta korupcija kar najslabše uplivala na gimnazijske učence. Saj je uprav žalostno slišati, da je bilo v disciplinarnih preiskavah, katere je pretekle tedne vodil sam deželni šolski nadzornik dr. Zindler, zaslišano okoli 20 dijakov — o proforskih zadevah.

Vprašamo, kako bi pisarilo nemško časopisje, ako bi se kje na kaki slovenski gimnaziji (seveda: slovenski cum grano salis) kaj takega godilo? Tu, ko imajo priliko skrbeti, da se izprazni Avgijev hlev, pa trdovratno molče. Gospod Peter Končnik že ve, zakaj se klanja Celjskim matadorjem in prijateljem nemške „Wacht-e“. Vender mislimo, da bi bilo bolj možato, njegovemu poklicu bolj pristojno in pozabljenemu njegovemu rodu bolj koristno, ako bi odpravil takove korumpirane zadeve in kazal svojo energijo ne proti ponižnim svojim učencem, ampak proti možem, katere treba krotiti s kazenskim zakonikom. Na svidenje, gospod Končnik!

Domače stvari.

Janez Knez †.

Včeraj popoldne umrl je v Spodnji Šiški g. Janez Knez, posestnik, dolgoletni župan te občine in zaslužni ravnatelj kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice v 68. letu dobe svoje. Pokojnik je bil oče nepozabnega Antona Kneza, obč. svetnika g. Ivana Kneza in Alojzija Kneza ter tast c. kr. notarja in obč. svetnika g. Ivana Gogole. Rajnik si je s svojo neumorno delavnostjo in varčnostjo prištelil lepo imetje; bil je vedno vrl in odločen narodnjak, skrben župan in ravnatelj kmetijske posojilnice ter užival občno spoštovanje. Bodi mu lahka domača zemlja in blag spomin!

— (Slovensko gledališče.) Sobotni reprizi „Fedore“ se je poznalo, da je bila igra v naglici uprizorjena in da so igralci in igralke še od prve predstave te naporne drame nekoliko utrujeni. Kar smo o gosp. Borštinkovi in o g. Borštniku že zadnjič rekli, to velja doslovno tudi za danes. Gosp. Nigrinova se je vidno trudila, da zadene nje ulogi primerni ton, a posrečilo se ji je to le deloma. Gosp. Danilo je svojo ulogo to pot še slabšo znal kakor pri premijeri. Gosp. Slavčeva je bila kot Dmitrij jako ljubka, g. Perdan je prav dobro karakteriziral zvestega kočijaža Cirila. Ostalo osobje je zadostovalo. Gledališče je bilo slabo obiskano, česar bi gotovo ne bilo pričakovati pri zanimivi predstavi „Fedore.“

— (Slovenski in hrvaški zdravniki.) Na zadnjem obnem zboru društva kranjskih zdravnikov se je določilo, da je v bodoče vse oglase in eventuale slovenske referate objavljati v slovenskem jeziku. Do tedaj bilo je jedino društveno glasilo nemška „Aerztliche Vereinszeitung“, kar narodnim članom tega društva nikakor ni bilo po volji. Uvažuje okolnosti dogovorili so se narodni člani, da bodi odslej, ako mogoče, organom za slovenski del društvenih agend v Zagrebu izhajajoči „Liečnički viestnik“ in naprosili g. primarija dr. Šlajmerja, da blagovoli storiti v to potrebne korake. Gosp. dr. Šlajmer je drage volje ustregel tej prošnji slovenskih zdravnikov in njemu grè zahvala, da je društvo zdravnikov hrvaških in slavonskih na obnem zboru dne 30. januarja jednoglasno vzprejelo stavljeni predlog. „Liečnički viestnik“, ta izborni list, je odslej tudi glasilo društva kranjskih zdravnikov in kdor pristopi „zboru liečnika kraljevine Hrvatske i Slavonije“ v Zagrebu ter plača letni prispevek 4 gld., dobiva list brezplačno. — S srčnim veseljem beležimo to vest, katero smo pa morali žalibog posneti stoprav iz drugih listov in želimo iskreno, da bi vsak slovenski zdravnik pristopil imenovanemu društvu, saj kulturnega pomena te književne zveze ni treba še posebej povdarjati. Živela hrvaško-slovenska vzajemnost!

— (Kranjski vojaški veteranski kor) imel je včeraj v magistratni dvorani v navzočnosti velike večine članov svoj občni zbor. Poveljnik gosp. Jurij Mihalič opisaval je obširno delovanje veteranskega kora, posebno udeležbo pri slavnosti od-

kritja grofa Radeckega spomenika na Dunaji, kjer je nastopil kranjski veteranski kor jako častno s 64 člani. Med njimi je bilo lepo število veteranov iz dobe slavnega maršala grofa Radeckega. To je med dunajskimi Slovenci vzbudilo veliko radost, kar se je poveljniku po odličnih na Dunaji bivajočih Slovencih izjavilo. Rojstni god cesarja, pokrovitelja kora, in godovni dan cesarice, kot kumice zastavi kora, je veteranski kor slovesno praznoval, posebno slovesno pa še štiridesetletnico srečne rešitve cesarjeve, za kar se je izrekla kora najvišja zahvala. Poveljnik g. Mihalič konečno povabi vse navzoče, naj vskliknejo vsi veteranci: „Bog živi in obrani našega presvitlega cesarja Franc Jožefa I. Živio! Slava!“ Zborovalci se odzovejo s trikratnim navdušenim Živio- in Slavaklicem. Korui računovodja g. Ivan Skube poroča o oskrbovanji kornega premoženja. Skupnih dohodkov je bilo 2220 gld. 67 kr., izdatkov pa 2099 gld. 23 kr., ostalo je torej v blagajnici prebitka 120 gld. 84 kr. Meji izdatki je 770 gld. 52 kr. za podporo 55 bolnim udom, za pogrebe, podporo veteranskim udovam in sirotam 153 gld. 50 kr. Udov šteje kranjski veteranski kor 41 častnih in 326 rednih. Premoženje kora znaša koncem l. 1892 svote 3916 gld. 48 kr. Računski sklep se odobri. Po nasvetu kornega upraviteljstva izvolita se vsled njihovih zaslug za veteranski kor vodja c. kr. glavne tobačne tovarne gosp. Karol Payer in gosp. Alojzij Poljanec, oskrbnik deželne posilne delavnice in c. in kr. stotnik v brambovskem polku kranjskem, jednoglasno častnima članoma. Potem sklene korni poveljnik g. Mihalič zborovanje s trikratnimi Živio- in Slavaklici na presvitlega cesarja.

— (Oprostni koncert Sisačkih tamburašev) bil je prav dobro obiskan in se je ves zanimivi novi vsopred izvajal jako povoljno. Vrlo pevsko društvo „Slavec“ pod vodstvom pevovodje g. Stegnarja je tudi včeraj sodelovalo iz prijaznosti in prav častno rešilo svojo nalogo. Tamburaši udarjali so mnogo novih točk, med njimi tudi „Sokolsko“, ki je bila burno vsprejeta in so jo morali ponavljati. Nekaj novega sta bila tudi zbora „Mazurka“ in „Slovenac i Hrvat“ s spremljevanjem tamburic. Izvršila sta se tako dobro, da glasnega odobravanja ni bilo ne konca ne kraja. S kratka bil je prav lep in prijeten večer in se je program vsled mnogih dodatkov tamburašev končal še le proti polnoči. Danes koncertujejo tamburaši v Kranji, jutri pa v Kamniku. Na poti na Dunaj nameravajo prirediti koncerte v Celji, v Mariboru in v Gradci.

— (Vrsta porotnih obravnav.) ki se je danes pričela pri Ljubljanskem deželnem porotnem sodišču je sledeča: 27. februarja: Ivan Grehota, hudodelstvo uboja; 28. februarja: Janez Peterneš, hudodelstvo spolskega posiljenja; 1. marca l. obravnava: Gregor Dolinar, hudodelstvo umora in druga obravnava: Anton Prelovšek in sodrugi hudodelstvo tatvine. Ta obravnava trajala bode dva dni. Jedna ali dve obravnavi utegneta se še pridejati.

— (Izpred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Pri današnji prvi obravnavi zatožen je bil 21 let star postopač Janez Grehota hudodelstva umora, ker je pred par tedni po noči v Fischerjevi kavarni z bajonetom sunil delavca Frana Mihlerja, s katerim sta se nekaj pred sporekla, tako hudo v srce, da je Mihler hitro potem umrl. Porotniki so jednoglasno potrdili stavljeni jim vprašanja in sodišče je zatoženca obsodilo na šest let težke ječe, poostrene s postom vsak mesec in s temnico in trdim ležiščem vsako leto na dan zločina. Porotna dvorana je bila natlačeno polna in trditi se sme, da se je zbral v nji cvet Ljubljanskih postopačev.

— (Za lovce.) Včeraj, v nedeljo, dne 26. februarja, „Reminiscere“. Ustreljen je bil v Mostovskem lovu pri Ljubljani prvi kljunač. Pač izreden dohodek! Pomlad se bliža!

— (Veliko staro vidro) ustrelil je dne 23. t. m. pred svojo hišo posestnik Jos. Vidmar v Črni vasi štev. 41. Bil je to izredno velik eksemplar. Deželni odbor izplačal mu bode postavno talijo v znesku 2 gld.

— (Novovoljeni občinski zastop v Kamniku.) kjer je zmagala napredna narodna stranka v vseh treh razredih, konstituiral se je v soboto. Županom je bil voljen jednoglasno dosedanji župan g. Jožef Močnik, prvim obč. svetovalcem g. Fran Exler, drugim obč. svet. g. Fran Hajek in tretjim obč. svet. g. Emil Janežič.

— (Nevarna malomarnost.) Iz Medvode se nam piše: V naši župniji Preski v vasi Babnem dolu umrli so pretečeni teden vsled nalezljive vratne bolezni (davece) trije otroci v jedni hiši, a vsakega so doma na mrtvaški oder položili, da je čakal 48 ur pokopa; ljudje in otroci so hodili po navadni ljudski šegi kropit. Zakon pa veleva, da se taki ljudje, ki vsled nalezljive bolezni umrjejo, imajo nemudoma v mrtvašnico na pokopališče prenesti. Prosimo, kdo je kriv takega nereda, ali ogledovalec mrličev ali sl. županstvo?

— (Sreča v nesreči.) Minuli teden napadel je — kakor se nam piše iz Podvelba pri Vipavi — necega večera proti 7. uri zvečer iz Šturja proti domu v Podvelb se vračajočega Andreja Ravna na ml. na sredi pota neznan zločinec na cesti. Sunil ga je dvakrat z nožem v levo stran, a na srečo zadell obakrat v listnico, tako da je prebodel obe usnjati strani listnice in več gibov papirja. Napadeni se je branil obupno in zgrabil napadalca za vrat ter ga sunil z dežnikom v obraz, na kar je napadalec pobegnil. Orožniki zasledujejo zločinca, kateremu se utegne poznati na obrazu ali na vratu kako znamenje. Kaj takega dozda v teh krajih ni bilo slišati.

— (Občinske volitve v Gorici) se vrše meseca aprila in sicer voljo: III. razred dne 11. aprila, II razred dne 14. aprila in I. razred dne 18. aprila. Eventuelna udeležba Slovencev in konservativcev še ni določena.

— (Štiridesetletnico službovanja) praznoval je minuli petek v Trstu višji poštni upravitelj ces. svetnik Ferdinand Coffou. Uradniki brzojavnega urada so mu čestitali tem povodom ter izročili jako umetno izdelano darilo.

— (Umrli je) v Trstu v petek finančni prokurator, dvorni svetnik dr. Alfred Pfeifer. Pokojnik bil je star šele 41 let.

Razne vesti.

* (Nestor ruskih uradnikov.) tajni svetnik L. G. Ivanov umrl je te dni v Peterburgu v visoki starosti 110 let. Še le pred tremi meseci je izstopil iz službe. Služil je nad 73 let in se popel od kancelijskega pisarja pri generalnem štabu do višjega arhivara, katero službo je opravljal nad 20 let. Imel je več redov in svetinj v spomin na vojni l. 1828/29 in 1853/56, katerih se je udeležil.

* (Dostojevskega sestra umorjena.) Kakor se poroča iz Moskve, ni sestra Dostojevskega ponesrečila, kakor se je poročalo, nego je bila umorjena in oropana. Morilci so jo najprej usmrtili potem pa vlekli truplo v kuhinjo, polili s petroljem in potem zažgali. Odnegli so 8000 rubljev, katere je podedovala po svojem bratu. Morilca, bivšega slugo umorjene in njegovega tovariša so že zaprli.

* (Nesreča na ledu Dunava.) Iz Mohača se poroča, da sta te dni ponesrečila dva voza na zamrznem Dunavu. Navzlic svari lom peljala sta dva voznika vsak teško naložen voz vina s tremi pari volov preko leda. Ko pripeljeta do sredine, udrl se je led in oba voza in vseh 6 parov volov pogreznilo se je v vodo. Voznika rešila sta se, ker sta pobegnila, ko sta slišala pokanje ledu. O vozeih in volih pa ni ostalo sledu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Črna na Koroškem 27. februarja. Pri današnji občinski volitvi po jako trdem boju v tretjem in drugem razredu prvokrat sijajno zmagali Slovenci. Navdušenje veliko. Slava vrlim koroškim rojakom!

Dunaj 27. februarja. Cesar odpotoval v Wels, od koder pojde v Territet, da obišče cesarico.

Dunaj 27. februarja. Na mejnarodni sanitarni konferenci v Draždanah zastopala bodeta našo vlado baron Hengelmüller in ministerski svetnik dr. Kusy.

Dunaj 27. februarja. Policija zaprla bankirja A. Josepha in njegovo maitreso radi velikanskih prevar.

Beligrad 27. februarja. Regenta Ristića sin, tajnik srbskega poslanstva v Parizu, prispel sem, kot pooblaščenec Milanov, da se pogaja radi vrnitve Milana in Natalije.

Rim 27. februarja. Papež vzprejel v slovesni avdijenci poslanika grofa Revertero, kateri mu je izročil darove cesarja Franca Jožefa — mej drugimi krasen križec z briljanti — in mu sporočil čestitke cesarske rodovine.

drznejših napadov na naš jezik utegnili hoté ali nehoté neugodno uplivati tudi na sodbo državnega sodišča. Ogromni materijal predložili so koroški Slovenci našim državnim poslancem, a uporabila sta ta materijal le dr. Gregorec in pa tisti klub, kateremu se je odrekala pravica slovenskega imena, a Hohenwartovega kluba slovenski delegaciji pa se je na vse to rodil le — ridiculus mus v obliki dveh skromnih interpelacij, ki potrpežljivo, a brezupno čakati milostnega odgovora.

Mi smo zlasti v zadnjem času vestno uvaževali težavno pozicijo naših državnoborskih zastopnikov, morda celo prevestno in na kvar svojem ugledu, a sedaj ne moremo več molčati, kakor molči v otigled nezasišanim razmeram na Koroškem naša državnoborska delegacija. In zategadelj prosimo in zahtevamo, da naj ta delegacija na ves glas pové svetu in vladi, da celi slovenski narod slovesno protestuje zoper zatiranje svojih koroških rojakov, Avstrije in 19. stoletja nevedno, in da smatra celokupni slovenski narod kot žalitev to, kar se hudega in krivičnega stori zadnjemu slovenskemu kmetu v tužnem Korotanu. — Taka izjava dala bo pogum in moralno pomoč ubogim trpinom, vladi pa bo dokazala, da so strune napete do skrajnosti . . .

Državni zbor.

Na Dunaji, 25. februarja.

V današnji seji nadaljevala je zbornica proračunska razpravo in rešila točko „neposredni davki“ in nekatere druge manjše zakonske načrte.

Posl. Muth omeni, kar je rekel finančni minister, da je plačevanje davkov čast, a sodi, da velja to le za tiste, ki imajo dovolj denarjev, komur pa se ne godi dobro, za tega so davki mrzko breme, zlasti če niso pravično razdeljeni. Zemljiški davek je krivičen, mnoge določbe zakona o obrtnini so takisto nepravilne in prestroge. Posebno sramoten je za državo davek, kateri plačujejo krošnjariji. Mnogi krošnjariji plačujejo davek le da morejo prosjačiti. V mestih so krošnjariji očitno v škodo trgovcem in obrtnikom in če na deželi ni moči odpraviti krošnjarijev, naj se odpravijo vsaj v mestih. Sicer bi pa mogli tudi drugi faktorji bolj štediti državi v korist. O Božiču so imeli državni poslanci mesec dnij počitke in vendar dobivali dijete. Na ta način se je za nič izdalo par tisočakov. Zbornica bi morala skrbeti, da bi se s krvavimi groši siromašnega davkoplačevalca bolje štedilo kakor doslej.

Posl. baron Dipauli govori o reviziji katastra z ozirom na propadajoče kmetijstvo. V novi davčni predlogi je sicer določeno neko znižanje zemljiškega davka, ali to je le malenkostno, zlasti ker bo personalna dohodarina težje obremenila posestva kakor mobilni kapital. Srednjih šol je sedaj veliko preveč, in ker kmetovalec dandanes le težko izhaja, pošilja svoje otroke najraje v srednje šole. Vsed tega se duševni proletarijat vse bolj množi, dočim primankuje delavskih sil pri kmetijstvu. Navadno nimajo kmetijski roditelji zadostnih sredstev, da bi podpirali učeče se svoje otroke, vsled česar se pogostoma primeri, da ti popolnoma propadejo in se pogube. Tudi to je v zvezi z „neposrednimi davki“, ker prav davčna bremena so kriva, da roditelji ne morejo podpirati svojih otrok, obiskujočih srednje šole. V hribih je siromaštvo toliko, da si mnoge

misli: pri gostih jel je sramotiti ženo. Sedi sedaj ves teden, ne da bi kaj žrl, sam opravi kravo, sam pometaj hišo, sam i gospodini — vrag s teboj!

Mož se ubija ves teden, kakor vé in zna: sam pometaj hišo, sam gospodini, sam krmi kravo, sam i molze; žena se suče le na videz na ulicah okolu živine, da bi pa res kaj storila, — nima niti v mislih. Le zjutraj zakuri sama v peč, sebi skuba in speče, sama obeduje, sama večerja, ostanke pa vlija v pomijnik. Tako nekako prošel je teden, a nastala je nedelja; predvečer napekla si je žena sirnatih cmokov, — jedla jih je prav rada, — možu, se ve, ni pripravila niti fige. On, nesrečnež, izginil je zjutraj nekam. Dobro. Maša je minila in žena postavi samovar na mizo, vesela in srečna, da bode pila čaj sama; od radosti razgrela je samovar tako, da je napravila para za vso hišo, kakor v dobrih parnih kopelih. Potegnila je iz peči gorke cmoke in jih postavila na mizo k čaju; dobila je nekje suhih vinskih jagod in jih usula v skledo, pripravila se je pa tudi prav lepe smetane, — a jedva sede na klop in hoče sama sebe pogostiti, kar stopi v hišo mož, a ne sam; tudi starejšina je z njim in častiti starčki.

(Konec prih.)

rodovine nikdar ne morejo privoščiti mesa. Vsed tega se tudi v Tirolih sili vedno več ljudij. K davčnim bremenom pridejo še druga. Južna železnica na pr. tira tarifno politiko, ki je prebivalstvu v veliko škodo. Kaj čuda, da se zateh tudi še kmetje poslušati socialistične agitacije. Ako se jim še niso udali, je to zgolj zaslug njih trdnega verskega prepričanja, ki se je čeprav oškodovano, ohranilo vzlic brezverski šoli in liberalizmu.

Posl. Hauch priporoča večje obdavčenje lakozrigoznih zgradb, zahteva, naj se zniža kolikovina za odpovedi stanovanj in nasvetuje, naj namesto davčnih uradov pobirajo davke poštne-hranilnišni uradi.

Posl. dr. Keil želi, da bodi podloga določanja dobitkovine dohodek leta 1891. ne pa umetno zvišani proračun dohodkov l. 1892.

Posl. Pacak razpravlja o netočnostih pri pobiranju davkov po občinskih uradih. Že večkrat se je primerilo, da so davkarji defraudirali plačane davke, in so morali potem davkoplačevalci to svoto še jedenkrat plačati. Sploh so v tem oziru razmere tako kaotične, da je odpomoč nujno potrebna.

Vladni zastopnik sekcijski načelnik Böhm-Bawerk zavrača nekatere trditve Dipaulijeve in dokazuje, da Tirolska nikakor ni pri regulaciji zemljiškega davka trpela kake škode. Če je tu in tam se primerila kaka nepravilnost, jo bodé pri reviziji katastra lahko odpraviti. Vlada spoznava, da je treba urediti način pobiranja davkov po občinskih organih, primernih predlogov pa sedaj le zato še ni stavila, ker bi to zaviralo izvršitev velike davčne reforme.

Posl. Marchet se bavi z razmerami v Badenu pri Dunaju.

Posl. dr. Kaizl se čudi, da davčni odsek ne mara upoštevati Slavikovega predloga, da bodi vseh neposrednih davkov oproščen, kdor ima manj kakor 400 gld. dohodkov na leto.

Posl. Garnhaft primerja zemljiški davek in cene poljskim pridelkom in dokazuje na tej podlagi, da je zemljiški davek dosti previsok. Pravično bi tudi bilo, ako bi se odpis davka po uimah oškodovanim posestnikom obligatorno določil!

Ko je še poročevalec posl. Mauthner priporočal državnega proračuna točko „neposredni davki“, vzprejela jo je zbornica in isto tako tudi načrt zakona gledé odmerjenja dohodarine in dobitkovine posamnim gospodarskim zadrugam.

V nadaljevanju proračunske debate in sicer pri točki „carine“ govori posl. Čestmir Lang o veliki carini, katero je plačevati pivarjem od droží, upepljanib iz Bavarske ter priporočal, naj se vlada porazume z nemško vlado radi enakosti pri zvišanju carine.

Poročevalec dr. Menger vpraša trgovinskega ministra, kaj je s trgovinskimi pogodbami s Španjo, Portugalsko, Rumunsko in Združenimi državami in kaj je s trgovinsko pogodbo mej Nemčijo in Rusijo.

Zbornica vzprejme pri glasovanju proračunske točke „carine“ na kar se seja po interpelaciji posl. Biankinija radi nemškega notranjega uradnega jezika v Dalmaciji, zaključil.

Prihodnja seja v ponedeljek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. februarja.

Češka debata.

Velika debata, katera se je vršila v petek v državnem zboru, se je v raznih listih različno komentirala. Nekateri novinarski glasi so toli zanimljivi, da jih je vredno zabeležiti. Staročeska „Politik“ piše: Vsa seja, vsi govori so bili taki, da jih naj naš ministerski predsednik nikari ne pozabi, ampak jih resno uvažuje. Dokler ni češko vprašanje za obe stranki kolikor toliko ugodno rešeno, dotlej ni misliti, da se končajo domači prepiri. Čim stopi češko vprašanje na dnevni red, ne zaležejo ni prestolni nagovori niti vladni programi, s katerimi bi grof Taaffe rad zabrauil političnim in narodnostnim borbam ustov v parlament. — Staročeski „Hlas Naroda“, glasilo Riegrovo, se zelo čudi veliki zmernosti Plenerovi in Russovi, češ, da bi Plener ne bil mogel zmerneje govoriti, da je kandidat za ministersko predsedstvo. — Mladočeški „Narodni Listy“ ocenjajo to zmernost po pravi vrednosti pišeč: Vodja avstrijskih Nemcev govoril je že mnogokrat o miru in o spravi in naglašal, kako zelo sta potrebna v interesu dežele in države, a vselej, kadar je še v tem smislu govoril, vselej je pozabil staviti konkretne predloge, kateri bi bili primerni tej miroljubnosti in spravljivosti.“ — Nemški listi seveda ne morejo dovolj rezkih besed najti, da zavračajo energične besede čeških govornikov, Plenerja in

Rusa pa obsipajo z laskavimi komplimenti. Tista vrsta listov, kateri je pristevati tudi Graško „Tagespost“, pa ni zadovoljna niti z njima, češ, da sta bila — preveč zmerna.

Porazumljenje mejlevičarji in Mladočeši.

Že večkrat se je raznesla govorica, da se mislije Mladočeši porazumeti s nemškimi levicariji. Kadar koli se je to zgodilo, zrušili so sedanjí zavezniški levicarijev, konservativci in Poljaki in medli strahu, da bi se to moglo res zgoditi, ker bi na ta način dobili v parlamentu odločilni upliv svobodnemislne elemente. Konservativci in Poljaki so očitali Mladočehom, da bi porazumljenje ne bilo slovenske stranke dostojno, kakor da je hrtel dostojen! Zdal se je znova čulo o nekib tajnih pogajanjih in „Gazeto Narodowo“ je to tako preplašilo, da je svojemu Dunajskemu poročevalcu naročila, naj izvé pri poljskih poslancih, kako sodijo to stvar. Nekateri poljski poslanci so se izrekli ugodno za to porazumljenje, drugi pa so previdno molčali, a gotovo je, da bi ne bilo po volji ni jednim ni drugim, ker bi češko-nemška večina naredila konec sedanjemu ugodnemu položaju Poljakov.

Vnanje države.

Jules Ferry.

Novi senatni predsednik Jules Ferry je sedaj predmet nebrojnim člankom. Njegova zmaga pri volitvi, katero je zmaturati porazom Carnota, je velepomembna, že zato, ker nihče ni mislil, da bo Ferry še kdaj dobil kaj veljave. Osem let je bil političen mrtvec in sedaj hkrati stopil je zopet na površje z očitnim namenom, da se o pravem času oglasi kot kandidat za predsedstvo republike. Kot predsednik senatu skrbel bo Ferry zlasti za to, da pomore tej korporaciji do večjega upliva in do večje veljave, kar mu ne bo težko, ker je poslanska zbornica vsled panamske afere izgubila mnogo ugleda. Kolikor večja pa bo veljava senata, toliko večja bo tudi veljava Ferryja in toliko laglje se bo poganjal za predsedstvo republike. Zmaga Ferryjeva ni samo poraz predsednika Carnota, ampak tudi poraz radikalne stranke. Prav lahko je mogoče, da se združijo razne stranke v parlamentu za boj proti oportunistizmu, a z ozirom na splošno željo po miru in stabilnosti bi to Ferryju ničesar ne škodilo, narobe mogel bi postati rešitelj republike in morda reči: La république vera opportuniste, ou elle ne sera pas.

Home-rule.

Na Angleškem se je začelo neko posebno gibanje, kakeršno je mogoče le v tej res svobodni državi. Konservativci in liberalci se pripravljajo, da uprizoré veliko agitacijo za home-rule-predlogo oziroma proti njej in že odposlali veliko kardelo agitatorjev, da obdelujejo volilce. Konservativci so precej klaverni in se boje, da zmaga Gladstone v poslanski zbornici. V gospodski zbornici mu je sicer poraz gotov, a ker on in somišljeniki njegovi gotovo ne bodo odnehali, ampak se le z novimi silami lotili realizovanja predloge, udala se bo naposled gospodska zbornica, kakor je to že navada. Kaka čutila navdajajo angleške konservativce, vidno je iz odprtega pisma, katero je pisal markí Salisbury konservativnim volilcem nekega okraja. V tem pismu pravi mej drugim: Sedanjí trenotek je kritičen. Kdor ljubi svojo domovino, stóri vse, kar mu je mogoče, da prepreči fantastični načrt, ki spravlja v nevarnost integriteto države in svobodo lojalnih irskih protestantov.

Dopisi.

Iz Celja dne 26. februarja. [Izv. dop.] (Neznosne razmere na Celjski gimnaziji.) Kdor se spominja, kako energijo je razvijal Peter Končnik takrat, ko je pokoril tiste uboge slovenske dijake, ki so se predrznili peti cesarsko pesem v slovenskem jeziku, misli bi, da ta mož res zna s krepko roko vzdržavati železno disciplino na naši gimnaziji. Temu pa ni tako. Razmere, ki vladajo na Končnikovi gimnaziji, so vse prej, kakor vzgledne. Nered pa ne vlada morebiti mej teroriziranim dijaštvom, nego mej učiteljskimi močmi samimi. Pri-poveduje se, da obstojita mej profesorji kar dva tabora, ki se srdito borita. Ni dovelj, da se pokážejo nasprotstva v konferenčni sobi, nego preselila so se že na očitne prostore. Sovrašтво bruhne kar pred učenci na dan. Teh strank niso morebiti ustanovili slovenski profesorji. Bog ne daj! Slovencev mej profesorji ni čutili. Mej nemškimi profesorji samimi vnel se je prepir. Prišlo je že tako daleč, da je moral jeden teh velenemških mož sesti na zatožno klop, kjer mu je pred nekaterimi tedni naša Temis zaradi razžaljenja kolege napovedala globo 20 gld. In ta zatoženec ni bil nihče drugi, nego slavni kulturonosce Mihel Knittl, kateri zna v svojih brošuricah opisujočih Celjsko okolico, tako izvrstno blatiti Slovence. Mož je jedua najbolj razsvitljenih glav in ima obilo zaslug za razvoj nemške literature v Slovencih. V znani slavnostni spis „Celeja“, katerega je povodom petindvajsetletnice Celjske avtonomije izdalo Celjsko mesto, oželi so naši Nemci

Bruselj 27. februvarja. Ljudsko glasovanje o premembi ustave vršilo se je povsem v redu. V Bruslju in v predmestjih imelo nastopni izid: Od 117.000 upisanih glasovalcev oddalo glas 60.279 in je bilo za Jansonov predlog oddanih 48.660 glasov. Janson predlaga splošno aktivno volilsko pravo za vsakega vsaj 21 let starega državljana.

Umrli so v Ljubljani:

24. februvarja: Jožefa Zaletel, delavčeva hči, 1 dan, Opekarska cesta št. 24, oslavljenje.
25. februvarja: Anton Mahkota, hišni posestnik, 63 let, Krakovske ulice št. 7, naduha in pljučni akutni katar. — Jakob Dobro, gostac, 84 let, Kravja dolina št. 11, marasmus senilis. — Anton Kolman, umirovlj. zemlj. knjigovodja, 65 let, Kolodvorske ulice št. 11, apoplexia cerebri. — Magdalena Vrančič, nadučiteljeva vdova, 82 let, sv. Petra cesta št. 74, apoplexia cerebri. — Alojz Okorn, krojačev sin, 8 mesecev, Krakovski nasip št. 24, bronchitis. — Katar Lotrič, delavčeva žena, 29 let, Tržaška cesta št. 39, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. febr.	7. zjutraj	722.1 mm.	2.0° C	sl. szh.	dež.	8.20 mm
	2. popol.	719.8 mm.	4.0° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	720.6 mm.	3.6° C	sl. zah.	obl.	
26. febr.	7. zjutraj	727.3 mm.	0.8° C	sl. szh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	730.1 mm.	8.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	731.5 mm.	6.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 3.2° in 5.3°, za 2.6° in 4.4° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. februvarja 1893.

		Prejtni teden
Bankovcev v prometu	427.292.000 gld.	(— 4.887.000 gld.)
Zaklad v gotovini	2.883.000 „	(— 302.000 „)
Portfelj	142.807.000 „	(+ 7.842.000 „)
Lombard	20.527.000 „	(+ 720.000 „)
Davka prosta bankovčena rezerva	64.757.000 „	(+ 1.121.000 „)

D Iz vsjaka borza

februvarja t. l.

	včera	danes
Papirna renta	99.15	99.10
Srebrna renta	98.90	98.85
Zlata renta	117.85	117.95
5% marčna renta	100.50	—
Akcije narodne banke	996.00	990.00
Kreditne akcije	335.50	338.70
London	121.30	121.20
Srebro	—	—
Napol.	9.64 1/2	9.64 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	59.32 1/2	59.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	200 „
Ogerska zlata renta 4%	—	115 „ 90 „
Ogerska papirna renta 5%	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	132 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	120 „
Kreditne srečke	100 gld.	196 „
Rudolfove srečke	10 „	25 „
Akcije anglo-avst. banke	200 „	159 „ 30 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	250 „

Ekonom

slovenskega in nemškega jezika v pisavi in govoru zmožen, išče službe. — Dopisi naj se blagovoli-
ljo pošiljati pod naslovom: J. Č. poste restante
Št. Jurij ob južni železnici. (230—1)

Karolu Till-u

Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga

vseh I. (1024—29)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo, našega preljubljenega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, gospoda

JANEZA KNEZA

župana, ravnatelja posojilnice ljubljanske okolice in posestnika v Spodnji Šiški

danes ob polu 3. uri popoldne, v 68. letu svoje starosti, po kratki bolezni, poklicati v boljše življenje.

Pogreb bode v torek, dne 28. februvarja, ob 4. uri popoldne, iz hiše v Spodnji Šiški šte. 75.

Zadušne sv. maše služile se bodo v raznih cerkvah. (228)

V Ljubljani, dne 26. februvarja 1893.

Ana Knez, soproga. — Ivan Knez, Alojzij Knez, sinova. — Ivana Knez, Antonija Gogola roj. Knez, hčeri. — Ivan Gogola, c. kr. notar, zet. — Pavlica Knez, Anica Gogola, Vida Gogola, vnukinje.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovec, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 10 " popoldne v Kamnik.
" 7. " 00 " zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 06 " popoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—43)

Odlikovan s častno diplomom in zlato kolajno v Londonu 1893 in z zlato kolajno v Bruslju 1892.

Najboljše sredstvo

za želodec,

katero želodec in opravila prebavnih delov života krepi in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar pri „angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Cena 1 steklenici

10 novč. (173-8)

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 steklenic stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 steklenic tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik.

ÜBERALL VORRÄTHIG 17 MEDAILLEN

LEICHTLÖSLICHER CACAO

(98—5)

Zahvala.

Podpisanca izrekata svojo najtoplejšo zahvalo za mnoge dokaze iskrenega sočutja v bolezni in povodom smrti blagorodne gospé

JULIJE MATERNE ROJ. EGER

okrajnega zdravnika vdove, hišne in zemljiščne posestnice

zlasti častitim gospodom članom pevskega društva „Slavec“ za gniljivo petje pred hišo in na pokopališču, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem blage pokojnice za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za darovane vence.

V Ljubljani, dne 27. februvarja 1893.

Klein in Kovač.

(226)

Ravnateljski odbor „Kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani naznanja tužnim srcem prežalostno vest, da je njega predsednik, blagorodni gospod

Janez Knez

po kratki bolezni, prejemši svetotajstva za umirajoče, včeraj ob 3. uri popoldne, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v torek, dne 28. t. m., ob 3. uri popoldne. (227)

V Ljubljani, dne 27. februvarja 1893.